

Nr 223.

Utlåtande i anledning av väckt motion om byggande av en järnväg Luleå—Karlsborgsverken.

(4:e avd.)

I en inom första kammaren av herr *Helmer Persson* väckt motion (I: 338) har föreslagits, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om förslag till innevarande års riksdag att senast år 1953 påbörja byggandet av järnväg Luleå—Karlsborgsverken.

Beträffande de skäl motionären anfört till stöd för sitt yrkande får utskottet hänvisa till motionen. I anslutning härtill torde få nämnas, att motionären i skrivelse till utskottet lämnat den upplysningen, att vid motionens utskrivning de beräknade anläggningskostnaderna för ifrågavarande järnväg av misstag angivits till ca 250 i stället för 25 milj. kronor.

Över motionen ha, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, yttranden avgivits av järnvägsstyrelsen och länsstyrelsen i Norrbottens län.

Järnvägsstyrelsen har inledningsvis erinrat om att Kungl. Maj:t, med anledning av ett av norrlandskommittén framlagt förslag, den 25 juli 1947 anbefallt järnvägsstyrelsen att med beaktande av näringsgeografiska och järnvägsekonomiska synpunkter verkställa utredning rörande möjligheterna att anlägga en järnväg, förbindande Kalix municipalsamhälle i Norrbottens län med statsbanenätet, samt till Kungl. Maj:t inkomma med de förslag, vartill utredningen kunde giva anledning. I anslutning härtill har styrelsen anfört följande.

På grund av andra mellankommande viktiga utredningsuppdrag och rådande brist på för dylika utredningar lämpad kvalificerad arbetskraft har denna utredning tyvärr ännu icke hunnit slutföras. Under tiden ha kommunerna Nederkalix, Töre, Råneå och Nederluleå låtit genom särskild expert verkställa utredning angående behovet av och de ekonomiska förutsättningarna för en järnvägsförbindelse mellan Luleå och Kalix. Sistnämnda utredning, som färdigställdes den 15 september 1950 och delgivits järnvägsstyrelsen, omfattar emellertid endast trafikområdets befolkningsförhållanden och näringsliv samt järnvägslinjens inkomstsida. Den möjliggör således i och för sig icke någon allsidig bedömning av de ekonomiska förutsättningarna för en dylik järnväg.

Genom den utredning rörande trafikområdets befolkningsförhållanden och näringsliv, som vederbörande intressenter låtit verkställa, är åtskilligt av det järnvägsstyrelsen eljest åvilande utredningsarbetet givetvis nu undångjort. Såsom redan framhållits måste denna utredning emellertid för fullständighetens skull kompletteras dels i vad gäller anläggningskostnaderna,

dels med en räntabilitetsberäkning, d. v. s. med en utredning angående å ena sidan sannolika trafikmängder och inkomster enligt järnvägsstyrelsens bedömning samt å andra sidan motsebara trafikeringskostnader. Dessa kompletterande beräkningar ha nu fortskridit så långt, att styrelsen tror sig kunna framlägga den anbefallda utredningen inom någon månad. I vad på styrelsen beror torde hinder sålunda icke möta att frågan förelägges 1953 års riksdag, därest Kungl. Maj:t finner skäl därtill. Att frågan dessförinnan underställes riksdagens prövning anser styrelsen för sin del icke vare sig behöfligt eller lämpligt.

Jämväl *länsstyrelsen* är av den uppfattningen, att i avvaktan på järnvägsstyrelsens fullgörande av sitt ovannämnda uppdrag skäl knappast synes föreligga, att riksdagen nu upptager frågan till behandling.

Utskottet. Enligt vad utskottet erfarit har järnvägsstyrelsen numera slutfört den i remissyttrandena berörda utredningen rörande möjligheterna att anlägga en järnväg, förbindande Kalix municipalsamhälle i Norrbottens län med statsbanenätet, vilken utredning genom skrivelse den 4 november 1952 överlämnats till Kungl. Maj:t. Vid sådant förhållande finner utskottet anledning icke föreligga för riksdagen att nu göra något uttalande i frågan och kan därför icke tillstyrka bifall till förevarande motion.

Utskottet hemställer alltså,

att motionen I: 338 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 27 november 1952.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Iwar Anderson, Näsgård, Leander, Gillström, Pålsson, Näsström, Sundelin, Bergh, Hesselbom, Alfred Nilsson, Lundqvist, Ragnar Persson och Edvin Thun; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Malmborg i Skövde, Svensson i Grönvik, Andersson i Malmö, Boman i Kieryd, Mårtensson i Uddevalla, Wallentheim, Lindholm, Åkerström, Johansson i Mysinge, Jansson i Kalix, Widén och Gustafsson i Skellefteå.